

VÁŠ DOPIS ZN.:

ZE DNE: 30. 6. 2011

NAŠE ZN.:

VYŘIZUJE: Mgr. Masaříková

TEL.: 577 630 273

FAX:

E-MAIL: mariemasarikova@muzlin.cz

Ing. Luděk Maděra

tř. 2. května 4098

760 01 Zlín

DATUM: 19. 7. 2011

Rozhodnutí o zamítnutí žádosti o poskytnutí informace dle zákona č. 106/1999 Sb.

Městské informační a turistické středisko Magistrátu města Zlína (dále jen „MITS MMZ“) jako organizační útvar statutárního města Zlína, IČ: 00283924, sídlem nám. Míru 12, 761 40 Zlín (dále jen „povinný subjekt“) věcně příslušný pro vydání rozhodnutí podle ustanovení § 15 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o svobodném přístupu k informacím“), rozhodl dne 19. 7. 2011 podle § 15 zákona o svobodném přístupu k informacím a § 67 a násl. zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) takto:

Žádost Ing. Ludka Maděry, bytem tř. 2. května 4098, Zlín (dále jen „žadatel“), podané povinnému subjektu písemně dne 30. 6. 2011 ve věci poskytnutí informace podle zákona o svobodném přístupu k informacím, ve znění:

„Na základě zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím žádám o následující informace:

1. Jaká byla celková výše platu, osobního ohodnocení, příplatku za vedení a mimořádných odměn (Úhrn příjmů ze závislé činnosti a funkčních požitků) Ing. Aloise Gavly v letech 2001 až 2011.

2. Kteří vedoucí oddělení a odborů dostali v roce 2008 mimořádné odměny a v jaké výši, jejichž celkový součet byl viz. Váš dopis S00JP00M6LYR, 7 098 580.

Tuto žádost jsem podal dne 3. 6. 2011. Dnes ji podávám opakovaně pro případ, že byste chtěli při zamítnutí původní žádosti argumentovat skutečností, že byla podaná před nabytím právní moci uvedeného rozsudku.“ (dále jen „žádost“)

se částečně o d m í t á,

a to v rozsahu poskytnutí informací o tom

- jaká byla celková výše platu, osobního ohodnocení, příplatku za vedení a mimořádných odměn (Úhrn příjmů ze závislé činnosti a funkčních požitků) Ing. Aloise Gavly v letech 2001 až 2011

a

- v jaké výši dostali v roce 2008 mimořádné odměny jednotliví vedoucí oddělení a odborů.

O d ů v o d n ě n í :

Zákon o svobodném přístupu k informacím stanoví povinnému subjektu povinnost poskytovat informace vztahující se k jeho působnosti.

Podle § 8a zákona o svobodném přístupu k informacím poskytne povinný subjekt informace týkající se osobnosti, projevů osobní povahy, soukromí fyzické osoby a osobní údaje jen v souladu s právními předpisy, upravujícími jejich ochranu, tj. především v souladu se zákonem č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o ochraně osobních údajů“), jehož smyslem je ochránit soukromý život občana, a podle kterého je osobním údajem jakýkoliv údaj týkající se určeného nebo určitelného subjektu údajů.

Dle zákona o ochraně osobních údajů je povinný subjekt jako zaměstnavatel správcem osobních údajů zaměstnance a je povinen chránit údaje týkající se jeho soukromí.

Finanční částka, kterou zaměstnanec obdrží při výplatě odměny za práci (případně její složka), se stává součástí jeho soukromého majetku, týká se zaměstnance jakožto určitého či určitelného subjektu údajů, a její výše je proto z obecného pohledu osobním údajem.

Zákon o svobodném přístupu k informacím však stanovuje (bohužel ne vždy přesně a jednoznačně) některé výjimky z obecného pravidla ochrany osobních údajů. Konkrétně např. § 8b zákona o svobodném přístupu k informacím rozšiřuje kategorii osob, o nichž povinný subjekt poskytuje informace, o tzv. „příjemce veřejných prostředků“, přičemž však tuto kategorii osob blíže nedefinuje. O příjemcích veřejných prostředků má povinný subjekt poskytnout základní osobní údaje v rozsahu jméno, příjmení, rok narození, obec, kde má příjemce trvalý pobyt, výše, účel a podmínky poskytnutých veřejných prostředků.

Je nutno konstatovat, že znění § 8b zákona o svobodném přístupu k informacím způsobuje výkladové nejasnosti a při jeho extenzivní aplikaci může dojít k popření smyslu zákona o ochraně osobních údajů a k zásahu do ústavně zaručených práv a svobod některých osob označovaných za „příjemce veřejných prostředků“.

Předně je nutno konstatovat, že povinný subjekt je dle zákona č. 128/2000 Sb., o obcích, ve znění pozdějších předpisů, při výkonu své působnosti vázán pouze zákonem a jinými právními předpisy vydanými na základě zákona, resp. při výkonu přenesené působnosti dále též usneseními vlády a směrnicemi ústředních správních úřadů a opatřeními příslušných orgánů veřejné správy přijatými při kontrole výkonu přenesené působnosti podle zákona o obcích. Úředníci jsou pak dle zákona č. 312/2000 Sb., o úřednících územních samosprávních celků a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů povinni dodržovat ústavní pořádek České republiky a právní předpisy vztahující se k práci jím vykonávané.

Povinný subjekt si je vědom rozhodnutí Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) č.j. 5 As 57/2010-79 ze dne 27. května 2011, ve kterém NSS vyjádřil názor, že informace o odměnách jmenovitě určeného zaměstnance by měly být poskytnuty v režimu zákona o svobodném přístupu k informacím. Toto rozhodnutí je však závazné pouze v konkrétní kauze, navíc typově částečně odlišné, neboť se v ní jednalo o poskytnutí jedné ze složek platu u jednoho zaměstnance - naopak v případě nynější žádosti se jedná o poskytnutí celkového příjmu daného zaměstnance, resp. poskytnutí odměn všech vedoucích odborů a oddělení za určitý časový úsek. Zásah do soukromí konkrétního zaměstnance (v případě bodu 1. žádosti) je tedy u daného zaměstnance nepoměrně větší, dalo by se říci „absolutní“, resp. se zásah do soukromí (v případě bodu 2. žádosti) týká nepoměrně rozsáhlejšího okruhu řádově desítek zaměstnanců.

Dále lze konstatovat, že předmětný rozsudek NSS nelze za stávající situace považovat za konstantní judikaturu, neboť není dosud potvrzen obdobným judikátem NSS, odchyluje se od dosavadní rozhodovací praxe krajských úřadů, soudů nižších stupňů, stanovisek Ministerstva vnitra ČR, Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže, i rozsudků Soudního dvora ES (viz např. rozhodnutí Soudního dvora ES ve spojených věcech C-92/09 a C-93/09, či spojených věcech C-465/00, C-38/01 a C-139/01). V tomto kontextu se tedy předmětné rozhodnutí NSS v současné době představuje názor ojedinělý a nekonzistentní s prejudikaturou. V praxi není ničím neobvyklým, že v obdobné věci v budoucnu řešené NSS může dojít k odlišnému posouzení dané problematiky jiným senátem NSS, případně rozšířeným senátem NSS.

Jelikož se v daném případě jedná o střet dvou skupin základních lidských práv - práva na informace na straně jedné a práva na ochranu soukromí a lidské důstojnosti na straně druhé - povinný subjekt předpokládá, že dříve či později bude muset ve věci poskytování informací o platech zaměstnanců veřejného sektoru rozhodnout Ústavní soud ČR, jehož názor může být rovněž diametrálně odlišný od názoru NSS.

Povinný subjekt musel při svém rozhodování o žádosti vzít rovněž v úvahu aktuální stanovisko Úřadu pro ochranu osobních údajů ze dne 3. 6. 2011, v němž ÚOOÚ vyjadřuje nesouhlas s předmětným rozsudkem NSS a dává najevo, že bude nadále sankcionovat poskytování údajů o platech zaměstnanců veřejné sféry.

Dále vzal povinný subjekt v úvahu nejednoznačné znění ustanovení § 8b zákona 106/1999 Sb., které je nutno v důsledku této nejednoznačnosti vykládat ve prospěch osob, u nichž může dojít k nezvratnému a ničím nenapravitelnému zásahu do jejich soukromí a důstojnosti. Naopak žadatel má při odmítnutí jeho žádosti nadále možnost pomocí opravných či dalších zákonných prostředků v budoucnu dosáhnout případným autoritativním rozhodnutím příslušného orgánu změny tohoto stavu; jeho právo na poskytnutí informací tedy mu definitivně a nezvratně popřeno není.

Nelze rovněž opomenout, že poskytnutí požadovaných údajů (ve smyslu extenzivního výkladu § 8b zákona o svobodném přístupu k informacím, navíc v možné kombinaci s uvedením bydliště a data narození příslušného zaměstnance) by mohlo znamenat vznik více či méně závažného

bezpečnostního rizika pro některé zaměstnance. Např. v případě úmyslu msty klienta vůči zaměstnanci veřejného sektoru by tento klient mohl snadno zjistit na základě § 8b zákona o svobodném přístupu k informacím bydliště zaměstnance; osoba mající v úmyslu páchat majetkovou trestnou činnost by si mohla zjistit příjem a bydliště zaměstnance veřejného sektoru a na základě kombinace těchto údajů poměrně jednoduše vytipovat osoby, vůči nimž bude z pohledu pachatele efektivní tuto majetkovou trestnou činnost páchat.

Naopak u některých zaměstnanců může poskytnutí údajů o jejich platu znamenat zásah do jejich důstojnosti - např. se mohou tito zaměstnanci cítit nedostatečně odměněni za svou práci v porovnání se zaměstnanci soukromého sektoru či obecně v porovnání s osobami, se kterými udržují osobní kontakty; tato skutečnost se pak může stát důvodem výsměchu a zlehčování ze strany okolí vůči danému zaměstnanci. Případně mohou zaměstnanci veřejného sektoru, o jejichž platu byly údaje poskytnuty, za nedůstojný vůči své osobě požadovat už jen fakt, že jejich příjmy (které jsou často jejich příjmy jedinými, neboť zaměstnanci převážně části veřejného sektoru jsou na základě zákoníku práce omezeni v možnostech dalších pracovních či podnikatelských aktivit) může znát kdokoli, kdežto příjmy zaměstnanců soukromého sektoru či osob samostatně výdělečně činných jsou nadále chráněny jako osobní údaj.

Celkově lze konstatovat, že extenzivní aplikací § 8b zákona o svobodném přístupu k informacím by došlo k významné diskriminaci zaměstnanců veřejného sektoru oproti ostatním zaměstnancům, potažmo vůči všem ostatním fyzickým osobám pobírajícím jakékoli příjmy. Tímto postupem by bylo porušeno ust. čl. 1 věty první Listiny základních práv a svobod, která stanoví, že lidé jsou svobodní a rovní v důstojnosti i v právech.

Povinný subjekt tak po vyhodnocení výše uvedených skutečností dospěl k názoru, že při střetu výše zmiňovaných základních lidských práv, jejichž ochrana je zaručena Listinou základních práv a svobod, a která jsou přímo aplikovatelná a mají přednost před zněním zákona - práva na přístup informacím na straně jedné a práva na ochranu soukromí a lidské důstojnosti na straně druhé - je za současné nejasné právní situace nutno upřednostnit ochranu před neoprávněnými zásahy do soukromí a důstojnosti jednotlivce, a tím zároveň upřednostnit tak ochranu práv soukromých před právy veřejnými. Proto povinný subjekt rozhodl při odmítnutí části žádosti tak, jak je uvedeno výše.

Co se týče obecné informace o tom, kteří vedoucí odborů a oddělení obdrželi mimořádné odměny v roce 2008, byla žadateli odpověď poskytnuta samostatným přípisem ze dne 4. 7. 2011, neboť tato informace sama o sobě nevede k jednoznačné identifikaci konkrétní fyzické osoby, resp. nevypovídá o jejich konkrétních majetkových poměrech.

P o u č e n í o o p r a v n ý c h p r o s t ř e d c í c h :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat písemné odvolání do 15 dnů ode dne jeho doručení ke Krajskému úřadu Zlínského kraje, a to prostřednictvím MITS MMZ.

V. 2.
z lín.
Oddělení
cestovního ruchu,
vnitřních a vnějších vztahů
Magistrát města Zlína

Mgr. Marie Masaříková
vedoucí MITS MMZ

Počet listů dokumentu : 5
Počet stran dokumentu : 5
Počet příloh dokumentu : 0